

dag og — jeg gentager det — den aldeles overvejende Del af de særlig sagkyndige vare imod. Alene den Omstændighed, at Modstanden er saa stærk, som den synes at være, burde bringe os til at underkaste denne Sag en fornyet Overvejelse, selv om denne Overvejelse skulde tage et Aar — mere tror jeg ikke, den behøver at tage.

Lohmann: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder imødegik de Bemærkninger, jeg fremkom med i Gaar, og vilde navnlig godtgøre, at Sagkundskaben ikke var imod det her foreliggende Forslag til Beslutning. Deri kan jeg slet ikke være enig med den højtærede Minister. Jeg mener, at man med Grund kan sige, at Forslaget har den samlede Sagkundskab imod sig, naar man tager Hensyn til den Skrivelse, der er modtagen fra Akademisk Arkitektforening, som vel dog maa være det bedste Udtryk for Sagkundskaben i Landet paa dette Omraade. Jeg mener altsaa fremdeles at kunne hævde, at Forslaget har, som jeg udtrykte det, den samlede Sagkundskab imod sig. Det havde jo ogsaa de 13 Kommissionsmedlemmer imod sig. Ministeren sagde, at de 15 øvrige Kommissionsmedlemmer dog ogsaa betyde noget. Ja, selvfølgelig betyde de noget alle sammen, derom kan der ikke være Tvivl, men naar hen imod Halvdelen af en Kommissions Medlemmer erklærer sig imod et Forslag eller en Ordning, saa mener jeg, at man har Grund til at stille sig ret betænkelig til det, især naar der mellem denne Halvdel findes begge Rigsdagens Formænd, hvis Mening dog navnlig maa have Vægt for os. Jeg har ganske rigtig beraabt mig paa Folketingets Formands Skrivelser af 17. og 26. Maj til Ministeriet for offentlige Arbejder, og det mente jeg at være berettiget til, eftersom disse Skrivelser ere offentliggjorte i Rigsdagstidens Bilag C. Jeg mente der at have et Udtryk for Formandens Mening. Nu hører jeg til min store Overraskelse af den højtærede Minister, at det ikke er Formandens Mening, der staar i Bilag C., men hvad der er Formandens Mening, er det, som den højtærede Minister nu udtalte, nemlig at Formanden har forladt dette Standpunkt og er tilfreds med den her foreliggende Plan. Det er første Gang, jeg har oplevet det her i Rigsdagen, at en saaledes staar op og udtaler, at en anden har forladt et Standpunkt, og paa hans Vegne fremsætter den Mening, den anden nu har om Sagen. Det er aldrig før forekommet i min Praksis. Formanden havde det Indtryk, sagde den

højtærede Minister, at Thorvald Jørgensens Plan er den bedste. Jeg vil sige, at jeg har det Indtryk, at Thorvald Jørgensens Plan er ikke ilde — det vilde være ganske urimeligt at sige noget saadant —, den er meget smuk og kan maaske ogsaa, om ikke andet kan opnaas, bruges, naar der bliver foretaget saadanne Ændringer i den, som navnlig bleve paapegede af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) i Gaar, at alle Værelserne kom til at ligge paa Solsiden. Den højtærede Minister førte andre Autoriteter i Marken til Fordel for sit Standpunkt: Københavns Overpræsident og Justitiarius i Højesteret. Ja, jeg vil sige, jeg har den største Ærbødighed for disse to Mænd, og det er mig ikke ubekendt, at Justitiarius indtager en meget fremskudt Plads i den københavnske Kunstverden, men disse Herrens Mening kan ikke være bindende for os her i Rigsdagen, tilmed da de ikke have Sæde i Rigsdagen. Det kan Ministeren virkelig ikke forlange; om de end ere nok saa store Autoriteter paa det paagældende Omraade, maa vi forbeholde os Ret til at se med vore egne Øjne.

Ministeren sagde, at de 13 Medlemmer vare imod Brummers og Mørk-Hansens Plan. Ja, det er meget rigtigt; de have vel ikke udtrykkelig erklæret sig imod den, men de have ikke været fuldt tilfredse med den. Naar man imidlertid lægger Mærke til, at det, de 13 Medlemmer ønske, er en selvstændig Rigsdagsbygning, og naar man ser, at der i Brummer-Mørk-Hansens Plan bydes en saadan — det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) brugte i Forgaars Udtrykket „relativt selvstændig“, altsaa med Forbindelse til Kongens Repræsentationslokaler —, saa mener jeg, at det er et Punkt, hvor den ærede Minister kunde opnaa Forhandling og optræde mæglende, hvis han vilde træde ud af den højst agtværdige, men lidt kedsommelige Korrekthedsstilling, han indtager.

Ministeren kom derefter til den anden Gruppe af Indvendinger, der var rejst mod Forslaget, nemlig at Rigsdagen skulde bo i en Sidebygning. Ja, det kan jeg ikke komme bort fra. Jeg hævder paa det bestemteste, at vi ikke bør installere den danske Rigsdag i en Sidebygning til Christiansborg Slot. Saa siger Ministeren: Ja men Rigsdagen har jo en Trediedel af Forbygningen. Det kan slet ikke nytte noget i denne Forbindelse, thi her ser man jo Sagen nærmest fra et Etikette-, et Værdighedshensyn. Hvis der var Tale om